

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 9Csp/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320202216
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Krišťáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2021:5320202216.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou JUDr. Ľubomírou Krišťákovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 357 248 03, zastúpený: Remedium Legal, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 735 proti žalovanému: O. I., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom J., tohto času Ú. E. K. J. F. S., S. XX, XXX XX J. o zaplatenie 251,17 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobou, ktorá bola Okresnému súdu Čadca doručená dňa 26. 6. 2020, sa žalobca voči žalovanému domáha zaplatenia sumy 251,17 € s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 9. 12. 2019 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a. s., IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 14. 9. 2017 zmluvu číslo XXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z., resp. zákona č. 129/2010 Z. z.. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 11. 9. 2018 znížil celkový úverový rámec na nulu a vypovedal Zmluvu. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 360,75 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 251,17 €, z riadneho úroku vo výške 60,50 €, z úroku z omeškania vo výške 18,91 € a z poplatkov vo výške 30,17 € v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dňa vyhotovenia žaloby vykonal úhrady v sume 0,-- €. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 251,17 €, pozostáva z neuhradenej istiny úveru. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 109,58 €, ktorá pozostáva z neuhradeného riadneho úroku vo výške 60,50 €, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 18,91 € a z neuhradených poplatkov vo výške 30,17 €, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom 10. 12. 2019, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 21. 4. 2021 poukázal na to, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu § 92 ods. 8 zákona o bankách ustanovuje. Žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou zo dňa 22. 8. 2019. Na základe uvedeného žalobca považuje za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a teda preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca poukázal na § 89 ods. 1 zákona o bankách, na bod 12.4 Všeobecných obchodných podmienok. Ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona, pokiaľ zákon predmetnú odchyľku nevyklučuje, pričom ustanovenie § 92 ods. 8 predmetného zákona nevyklučuje odchyľnu úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchyľne od predmetného zákona. Vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy si zmluvné strany dohodli možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienujú počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. S uvedeným záverom a stotožnil aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 11Co/11/2015, zo dňa 25. 8. 2016, v rozhodnutí sp. zn. 9Co/145/2015 zo dňa 5. 10. 2016, v rozhodnutí sp. zn. 11Co/206/2015 zo dňa 5. 10. 2016. Zároveň žalobca nemôže súhlasiť ani s tým, že by predmetné ustanovenie spôsobovalo nevyvážené postavenie zmluvných strán. Predmetné ustanovenie je v súlade s ustanovením § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zákon o bankách umožňuje zmluvným stranám upraviť si vzájomné vzťahy odchyľne od predmetného zákona, pričom predmetné ustanovenie obchodných podmienok je v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Žalobca poukázal na uznesenia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19Co/2/2016 zo dňa 2. 5. 2017, uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 8. 2. 2018, č. k. 10Co/57/2017-230.

3. Žalovaný vo vyjadrení k podanej žalobe uviedol, že od 4. 3. 2020 sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody a doposiaľ mu nebola doručená žiadna výzva, ani pokus o zmier, takže nemohol primerane reagovať. V mesiaci január 2021 mu bola doručená výzva na vyjadrenie sa k doručenej žalobe spolu s listinami, ktoré videl prvý raz. Vzhľadom k tomu, že je vo výkone trestu a počas celého výkonu trestu pracuje, sú jeho príjmy minimálne.

4. Súd vzhľadom k tomu, že hodnota predmetu sporu nedosahuje sumu 1 000,-- €, ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia a nebola zistená rozpornosť skutkových tvrdení strán sporu, bolo toho názoru, že sú splnené podmienky v zmysle § 297 písm. b/ CSP. Preto vo veci nenariadil termín pojednávania. Termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s § 219 ods. 3 CSP zverejnený na úradnej tabuli súdu i webovom sídle vyhláškou č. 110, 111 dňa 28. 5. 2021 a zvesený bol dňa 23. 8. 2021.

5. Vykonaným dokazovaním, a to oboznámením listinných dôkazov, najmä podanej žaloby, zmluvy o kreditnej karte (spotrebiteľský úver) zo dňa 14. 9. 2017, všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s., produktových obchodných podmienok pre kreditné karty a povolené prečerpania Slovenskej sporiteľne, a. s., sadzobníka, oznámenia označeného ako Zníženie celkového úverového rámca na nulu a výpoveď zmluvy o kreditnej karte zo dňa 11. 9. 2018, výzvy zo dňa 23. 10. 2018, výzvy zo dňa 22. 8. 2019, zmluvy o postúpení pohľadávok číslo XXXX/XXXX/CE zo dňa 9. 12. 2019, prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, oznámenia o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka zo dňa 10. 12. 2019, pokusu o zmier zo dňa 4. 6. 2020, podacích hárkov, vyjadrenia žalovaného, podania žalobcu doručeného súdu dňa 21. 4. 2019, mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

6. Dňa 14. 9. 2017 bola medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s., IČO: 00 151 653 a žalovaným uzatvorená zmluva o kreditnej karte. Žalovaný je v zmluve označený svojim menom, priezviskom, rodným číslom a bydliskom. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského revolvingového úveru (kreditná karta) s úverovým rámcom vo výške 300,-- €. Výška úrokovej sadzby bola dojednaná ako premenlivá, závislá od výšky čerpania celkového úverového rámca ku koncu účtovného obdobia zníženého o sumy splátok uhradených do najbližšieho dňa splatnosti. Ročná percentuálna miera nákladov bola stanovená v rozsahu 42,77 % ročne, priemerná hodnota RPMN vo výške 22,42% ročne. Odplata bola dojednaná vo výške 26% ročne. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú. Súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné

podmienky Slovenskej sporiteľne, a. s. účinné od 1. 1. 2015, Produktové obchodné podmienky pre kreditné karty a povolené prečerpania Slovenskej sporiteľne, a. s. účinné od 1. 1. 2015, Sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt poskytuje.

7. Listom zo dňa 11. 9. 2018 označeným ako Zníženie Celkového úverového rámca na nulu a výpoveď zmluvy o kreditnej karte Slovenská sporiteľňa, a. s. žalovanému oznámila, že banka so žalovaným uzatvorila zmluvu o kreditnej karte, číslo kartového účtu XXXXXXXXXX. Keďže je žalovaný dlhodobo v omeškaní so splácaním pohľadávky banky zo zmluvy, banka v súlade s Produktovými obchodnými podmienkami pre kreditné karty a povolené prečerpania Slovenskej sporiteľne, a. s. znižuje celkový úverový rámec na nulu s účinnosťou od 21. 9. 2018 a zároveň zmluvu vypovedá. Zníženie celkového úverového rámca nadobúda účinnosť a výpoveď zmluvy sa považuje za doručenie dňa 21. 9. 2018, ak najneskôr v deň predchádzajúci dňu 21. 9. 2018 žalovaný neuhradí splátku vo výške najmenej 15,-- €.

8. Listom zo dňa 23. 10. 2018 označeným ako Výzva Slovenská sporiteľňa, a. s. žalovanému oznámila, že ku dňu 23. 10. 2018 je žalovaný v omeškaní so splácaním pohľadávky banky v sume 343,09 €. Žalovaného vyzvala, aby uvedenú sumu uhradil najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy s tým, ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradí, banka zverí vymáhanie pohľadávky banky do mandátnej správy tretej osobe.

9. Listom zo dňa 22. 8. 2019 označeným ako Výzva Slovenská sporiteľňa, a. s. žalovanému oznámila, že pohľadávka z kreditnej karty je v celom rozsahu splatná, žalovaný je v omeškaní so splácaním viac ako tri mesiace, výška splatnej a nezaplatennej pohľadávky predstavuje sumu 356,25 €. Zároveň žalovaného upozornila, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy je banka oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe.

10. Dňa 9. 12. 2019 bola medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s., IČO: 00 151 653 ako postupcom a obchodnou spoločnosťou žalobcu ako postupníkom uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok číslo XXXX/XXXX/CE. Predmetom postúpenia podľa prílohy bola aj pohľadávka voči žalovanému.

11. Oznamením o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka zo dňa 10. 12. 2019 Slovenská sporiteľňa, a. s. žalovanému oznámila, že pohľadávku z kreditnej karty, číslo účtu: SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX s príslušenstvom postúpila na základe zmluvy o postúpení pohľadávok číslo XXXX/XXXX/CE zo dňa 10. 12. 2019 na obchodnú spoločnosť žalobcu.

12. Listom zo dňa 4. 6. 2020 označeným ako pokus o zmier žalobca žalovaného vyzval k úhrade sumy vo výške 454,13 € pozostávajúcej z neuhradeného úveru vo výške 251,17 €, zákonného/zmluvného úroku vo výške 6,12 €, riadneho úroku vo výške 60,50 €, úrokov z omeškania vo výške 18,91 €, poplatkov vo výške 30,17 €, nákladov právneho zastúpenia v sume 87,26 € v lehote do 14. 6. 2020. Výzva bola žalovanému zaslaná dňa 5. 6. 2020.

13. Na základe takto zisteného skutkového stavu vzal súd sa preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a. s. a žalovaným bola dňa 14. 9. 2017 zmluva o kreditnej karte. Žalovaný, hoci vo vyjadrení k žalobe uvádzal, že mu boli doručené listiny, ktoré nikdy nevidel, nekonkretizoval, na ktoré listiny sa toto jeho vyjadrenie vzťahovalo. Netvrdil a nepreukázal, že podpis na zmluve o kreditnej karte zo dňa 14. 9. 2017 nie je jeho podpisom. Nevyvrátil, že zmluvu o kreditnej karte zo dňa 14. 9. 2017 s právnym predchodcom žalobcu Slovenkou sporiteľňou, a. s. uzatvoril, že podpis na tejto zmluve je jeho podpisom. Súd preto bol toho názoru, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol právny vzťah z titulu uvedenej zmluvy o kreditnej karte zo dňa 14. 9. 2017. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní uvedenej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Je to skutočnosť všeobecne známa a vyplýva i z verejne dostupných údajov obchodného registra. Spĺňa preto predpoklady veriteľa podľa § 2 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. a dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Žalovaný je v zmluve o kreditnej karte zo dňa 14. 9. 2017 identifikovaný svojím menom, priezviskom, rodným číslom a bydliskom, t. j. identifikačnými údajmi fyzickej osoby nepodnikateľa. Spĺňa preto predpoklady spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. a § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Zmluva o kreditnej karte zo dňa 14. 9. 2017 je preto spotrebiteľskou zmluvou a právny vzťah touto zmluvou založený je vzťahom spotrebiteľským. Zároveň záväzkový vzťah založený predmetnou zmluvou je vzťahom z bankového úveru, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností, je regulovaný aj špeciálnou právnou úpravou, a to zákonom č. 483/2001 Z. z..

14. Vykonaným dokazovaním bolo ďalej preukázané, že dňa 9. 12. 2019 bola uzatvorená medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom zmluva o postúpení pohľadávok číslo XXXX/XXXX/CE. Predmetom postúpenia bola pohľadávka voči žalovanému z kreditnej karty vo výške 360,75 €, z toho istina vo výške 251,17 €.

15. V zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. je banka oprávnená písomnou zmluvou postúpiť inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, ako postupníkovi svoju pohľadávku aj bez súhlasu klienta za podmienky, že klient nesplnil riadne a včas čo i len jednu splátku istiny úveru a/alebo úrokov alebo časť, jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Toto právo banka uplatniť nemôže, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. Uvedené ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. je vo vzťahu k § 524 Občianskeho zákonníka ustanovením lex specialis, v dôsledku čoho sa uplatní prednostne a dodržanie podmienok stanovených citovaným § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. sa vyžaduje, ak banka nedisponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky, ktorú voči nemu má, na tretiu osobu.

16. Žalobcu, ktorý uplatňuje nárok z bankového úveru postúpený mu na základe predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 9. 12. 2019, preto v konaní zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať takýto osobitný súhlas žalovaného s postúpením pohľadávky a ak takýmto osobitným súhlasom nedisponuje preukázať splnenie vyššie uvedených predpokladov upravených v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z..

17. Žalobca poukazoval na ustanovenie čl. 12.4 Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s. účinných od 1. 1. 2015, v zmysle ktorého klient súhlasí, že banka môže akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi postúpiť. Uvedená zmluvná podmienka obsiahnutá v čl. 12.4 Všeobecných obchodných podmienok individuálne dojednaná nebola. Žalobca v konaní nepredložil Všeobecné obchodné podmienky, ktoré by boli žalovaným podpísané, čo vyvoláva odôvodnené pochybnosti o tom, či žalovaný bol skutočne aj s týmto ustanovením Všeobecných obchodných podmienok oboznámený a poučený o jeho dôsledkoch, navyše keď vo Všeobecných obchodných podmienkach by mali byť zakotvené iba podmienky technického, prípadne vysvetľujúceho charakteru. Zároveň uvedená podmienka zhoršuje postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy oproti zákonnej úprave zakotvenej v platnom vnútroštátnom práve a nemožno očakávať, že by bežný spotrebiteľ s takouto podmienkou po individuálnom dojednaní súhlasil. Z uvedených dôvodov súd preto túto podmienku vyhodnotil ako neprijateľnú, a tým neplatnú v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III.ÚS 103/2016-17 zo dňa 24. 2. 2016. Iný individuálne dojednaný súhlas žalovaného s postúpením pohľadávky žalobca v konaní nepredložil. Nepreukázal preto, že žalovaný súhlas s postúpením pohľadávky, ktorú voči nemu banka mala, vyslovil.

18. Súd po zhodnotení všetkých v konaní vykonaných dôkazov jednotlivo i v ich vzájomných súvislostiach dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal ani splnenie podmienok uvedených v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. pre platné postúpenie pohľadávky banky voči žalovanému.

19. Žalobca v konaní predložil list zo dňa 11. 9. 2018 označený ako Zníženie celkového úverového rámca na nulu a výpoveď zmluvy o kreditnej karte, ktorou jeho právny predchodca vypovedal zmluvu o kreditnej karte a žiadal uhradiť celú pohľadávku banky, ak neuhradí splátku najmenej 15,-- €. Uvedená výpoveď zmluvy o kreditnej karte zo dňa 11. 9. 2018 podľa názoru súdu bez ďalšieho nepredstavuje kvalifikovanú výzvu, akú má na mysli ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z.. Žalobca v konaní nepredložil dôkaz o tom, že jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a. s. zaslala žalovanému písomnú výzvu na splatenie splatného dlhu, s ktorým žalovaný bol napriek výzve v omeškaní viac ako 90 dní. Nepredložil žiadny dôkaz o tom, že jeho právny predchodca pred pristúpením k vypovedaniu zmluvy splnil podmienky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Nepreukázal, že jeho právny predchodca žalovaného vyzval k úhrade záväzku najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a zároveň žalovaného ako spotrebiteľa upozornil na možnosť požadovať zaplatenie celej pohľadávky naraz, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Všetky žalobcom predložené výzvy, v ktorých jeho právny predchodca žalovaného vyzýval k úhrade záväzku boli neskoršieho dátumu a

výpoveď zo zmluvy. Nebolo preto bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že úver, ktorý bol postúpený zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 9. 12. 2019 na spoločnosť žalobcu bol v čase jeho postúpenia na žalobcu už splatným. Navyše v konaní nebol predložený žiadny dôkaz, že výpoveď zmluvy zo dňa 11. 9. 2018 vôbec bola žalovanému zaslaná. Preto z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal, že jeho právny predchodca ako banka pred postúpením pohľadávky splnila podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., zaslala žalovanému výzvu na splnenie záväzku a žalovaný napriek výzve zostal so splatením splatného dlhu v omeškaní, v dôsledku čoho žalobca ani nepreukázal v konaní svoju aktívnu legitímáciu. V tomto smere súd poukazuje aj na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijatý v uznesení, č. k. 7 Cdo 26/2017 zo dňa 28. 3. 2018. Z uvedených dôvodov bol súd preto, keďže žalobca v konaní nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu, nútený žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

20. Žalovaný bol v konaní úspešný, keďže súd žalobu žalobcu zamietol. Prináležal by mu preto nárok na náhradu trov konania. Keďže mu v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu ani voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Čadca písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C. s. p. ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.